Rocznik 1932. Nr. 35.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 27-go sierpnia 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 6. lipca 1932 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17-go września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów, prokuratorów oraz wojskowych w kraju.

(Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 651).

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 461 ogłaszam jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów pańtwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych rozporządzeniami Rady Ministrów: z dnia 20. stycznia 1930 r. Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 54 z mocą obowiązującą od dnia 11 lutego 1930 r., z dnia 10 kwietnia 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 291 z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1931 r., z dnia 3 czerwca 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 437 z mocą obowiązującą od dnia 13 czerwca 1931 r., z dnia 2 września 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 658 z mocą obowiązującą od dnia 17 września 1931 r., z dnia 25 września 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 707 z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1931 r. i z dnia 10 czerwca 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 461 z mocą obowiązującą od dnia 21 czerwca 1932 r.

Minister Skarbu:

(—) Jan Piłsudski.

Załącznik do obwieszczenia Min. Skarbu z dn. 6. lipca 1932 r. (poz. 651).

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 17 września 1927 r.

o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie niniejsze reguluje należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1 ustawy z dn. 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) (z wyjątkiem pracowników kolei państwowych), sędziów, prokuratorów, praktykantów i aplikantów, wojskowych zawodowych, wojskowych wymienionych w art. art. 111, 112, 113 i 114 wyżej powołanej ustawy, oraz szeregowych niezawodowych.

Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia pracowników kolei państwowych regulują osobne przepisy.

§ 2.

Osobom wymienionym w § 1 przysługują:

I. w razie podróży służbowej (komisji) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1. diety oraz

2. zwrot kosztów przejazdu;

II. W razie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1. diety za czas przejazdu i za czas pozostawania w delegacji (odkomenderowaniu) oraz

2. zwrot kosztów przejazdu.

III. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

1. diety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za pierwszą dobę pobytu w temże miejscu, oraz dla jego żony i dzieci za taki sam czas, a to dla żony w wysokości 75%, dla dzieci w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu, o ile na te osoby pobiera dodatek ekonomiczny na zasadzie art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), względnie art. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107);

2. zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego oraz jego żony i dzieci, o ile na te osoby pobiera dodatek ekonomiczny; ponadto zwrot kosztów przejazdu dla jednej osoby z jego służby;

3. zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

W odniesieniu do wojskowych i funkcjonarjuszów państwowych, pełniących służbę w administracji wojskowej, zwykłem miejscem służbowem i miejscowością w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest obszar danego garnizonu wojskowego.

§ 3.

Diety wynoszą dziennie:

1. dla Prezesa Rady Ministrów i Marszałka Polski 80 zł, dla Ministrów, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego i Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego 60 zł,

2. dla funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), wojskowych zawodowych, oraz wojskowych wymienionych w art. 111, 112, 113 wyżej powołanej ustawy, a pobierających uposażenie:

według grupy	II	30 zł
„ „	III i IV	25 „
„ „	V	20 „
„ „	VI	15 „
„ „	VII	12 „
„ „	VIII	10 „ 50 gr
„ „	IX	9 „ 50 „
„ „	X — XII	8 „ 50 „
„ „	XIII — XVI	6 „ — „

3. dla sędziów i prokuratorów, pobierających uposażenie:

według grupy	C i D	25 zł
„ „	B	20 „
„ „	A	15 „

4. dla szeregowych niezawodowych:

a) podchorążych oraz podoficerów . 2 zł 50 gr

b) st. szeregowców i szeregowców . 2 „ — „

Praktykanci i aplikanci otrzymują diety tej grupy uposażenia, według której pobierają wynagrodzenie, względnie uposażenie.

Oficerom i szeregowym, biorącym udział w ćwiczeniach (koncentracjach) formacyj wojskowych poza swym garnizonem, a nie należącym do tych formacyj, przysługują diety w wysokości i wedle zasad określonych w niniejszem rozporządzeniu tylko za czas od dnia wyjazdu z miejsca garnizonu do dnia przybycia do formacji, odbywającej ćwiczenia, oraz od dnia odjazdu z powyższej formacji do dnia powrotu do swego garnizonu. Ograniczenie to nie odnosi się do oficerów i szeregowych żandarmerji, pełniących w rejonach ćwiczeń (koncentracyj) służbę bezpieczeństwa.

W razie awansu należą się wyższe diety od dnia, od którego przysługuje prawo do wyższego uposażenia.

Do diet, ustalonych dla funkcjonarjuszów i osób wojskowych pobierających uposażenie wedle grupy II, III lub IV (punkt 2), może szef władzy naczelnej w wypadkach, gdy podróż służbowa połączona jest z wydatkami reprezentacyjne-

mi, przyznawać dodatki w wysokości 25% diet. Przepis ten nie ma zastosowania do osób wymienionych w § 25.

§ 4.

W wypadku delegacji (odkomenderowania) wypłaca się diety w wysokości ustalonej w § 3 t. j. całe diety przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia, następującego po dniu przybycia do miejsca delegacji (odkomenderowania), przez następnych 6 tygodni diety zmniejszone dla żonatych i wdowców z dziećmi (t. j. dla pobierających dodatek ekonomiczny) o 20%, dla samotnych (t. j. dla nie pobierających tego dodatku) o 40%, po upływie zaś tego czasu diety zmniejszone dla żonatych i wdowców z dziećmi o 30% dla samotnych o 50%.

Delegacja (odkomenderowanie) może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad ten okres czasu może nastąpić jedynie w wyjątkowych wypadkach na mocy decyzji szefa władzy naczelnej, przyczem przedłużenie delegacji (odkomenderowania) na dłużej niż pół roku wymaga zgody Ministra Skarbu. Przepis ten nie dotyczy wypadków odkomenderowania do szkół wojskowych lub cywilnych.

O ile delegowany (odkomenderowany) otrzymuje bezpłatnie mieszkanie w lokalu rządowym, zmniejsza się diety, określone w ustępie 1 niniejszego paragrafu, o 10% przysługującej diety.

§ 5.

Jednostką obliczania diet jest 24-godzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tegóż miejsca, przyczem:

a) Jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa dłużej niż 24 godziny, należy się za końcowy okres czasu, o ile on wynosi więcej niż 12 godzin, cała dieta, o ile zaś wynosi więcej niż 6 godzin — połowa diety.

b) Jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa krócej niż 24 godziny, należy się połowa diety, o ile pobyt ten trwa dłużej niż 6 godzin, zaś cała dieta tylko w tym wypadku, gdy pobyt poza zwykłem miejscem służbowem, trwający dłużej niż 6 godzin, przypada na porę nocną, między 21 a 6 godziną.

Przy przejeździe środkiem lokomocji, mającym oficjalny rozkład jazdy (np. kolei, statek), początek przejazdu należy liczyć od chwili odejścia, ustalonego w tymże rozkładzie jazdy. Przy przejeździe innym środkiem lokomocji, nie mającym takiego rozkładu jazdy (np. konie, samochód), początek przejazdu należy liczyć od chwili ruszenia z miejsca. Powyższą zasadę należy stosować analogicznie także do oznaczenia czasu zakończenia przejazdu z tym wyjątkiem, że opóźnienie środka lokomocji, mającego oficjalny rozkład jazdy, może być brane w rachubę tylko w przypadku, gdy wynosi więcej niż jedną godzinę i zostanie udowodnione.

Gdy przejazd odbywa się różnemi środkami lokomocji, należy do czasu trwania przejazdu wliczać również uzasadnione przerwy między przejazdami poszczególnemi środkami lokomocji.

§ 6.

Diety należą się również za niedziele i święta przypadające w czasie trwania podróży służbowej, delegacji (odkomenderowania) względnie przeniesienia.

§ 7.

Diety należą się również w wypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskiem, a funkcjonarjusz nie jest umieszczony na koszt Skarbu Państwa w szpitalu.

§ 8.

Pozostającemu w delegacji (odkomenderowaniu) nie przysługuje prawo do diet za czas urlopu.

O ile jednak korzystający w czasie delegacji (odkomenderowania) z urlopu wypoczynkowego lub zdrowotnego wyjeżdża na czas tego urlopu do miejscowości zwykłego miejsca służbowego, należy mu przyznać zwrot kosztów jazdy tam i zpowrotem według zasad, obowiązujących przy przejazdach służbowych.

§ 9.

Zwrot kosztów przejazdu obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem oraz zwrót kosztów przejazdu innemi środkami komunikacyjnemi, koszty przewozu koleją lub statkiem bagażu podróżnego oraz ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu do dworca i z dworca kolejowego, do przystani i z przystani, do stacji autobusowej, lotniczej i z tych stacyj.

§ 10.

Przy przejazdach koleją lub statkiem zwraca się:

a) cenę biletu I klasy — funkcjonarjuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy I — V, sędziom i prokuratorom, pobierającym uposażenia według grupy D, C, B, ponadto bez względu na grupę uposażenia: starostom i kierownikom starostw, dowodcom pułków i równorzędnym, komendantom wojewódzkim

policji państwowej, osobom towarzyszącym służbowo przy przejazdach przedstawicieli państw obcych, misyj zagranicznych oraz oficerów armij obcych, jak również adjutantom i oficerom ordynansowym, podróżującym służbowo w I klasie razem ze swoimi przełożonemi generałami i dowódcami pułków;

b) cenę biletu II klasy — funkcjonarjuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy VI do IX i sędziom pobierającym uposażenie według grupy A;

c) cenę biletu III klasy - funkcjonarjuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy X do XVI.

Praktykanci i aplikanci otrzymują zwrot ceny biletu tej klasy, która w myśl postanowienia, zawartego w poprzednim ustępie, przywiązana jest do grupy uposażenia, według której pobierają uposażenie.

Za przejazd sługi (§ 2 p. III. 2) zwraca się cenę biletu III klasy.

Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowień niniejszego paragrafu mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągami osobowemi. Zwrot kosztów przejazdu pociągiem pośpiesznym ma miejsce tylko wtedy, jeżeli podróż służbowa ma charakter nagły, albo jeżeli przez użycie pociągu pośpiesznego zaoszczędzono diety. Potrzebę użycia pociągu pośpiesznego winna władza, zarządzająca podróż służbową, potwierdzić na rachunku kosztów podróży.

Jeżeli zaszła potrzeba przejazdu pociągiem pośpiesznym, w którym niema III klasy, otrzymuje ten, który zresztą posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu klasą III, zwrot ceny biletu klasy II.

Odbywającym podróże służbowe oraz delegowanym (odkomanderowanym) może być przyznany zwrot ceny t. zw. miejscówki, o ile władza, zlecająca podróż służbowa, stwierdzi potrzebę zakupna miejscówki (przepełnienie pociągu na danej linji kolejowej).

Osoby, mające prawo do ulg w przejazdach państwowemi lub zarządzanemi przez Państwo śródkami komunikacyjnemi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

Władza zarządzająca podróż służbową może przynać osobom, pobierającym uposażenie według grupy VI i wyżej, oraz sędziom i prokuratorom, pobierającym uposażenie według gruby A i wyżej, zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów użycia jednego miejsca w wozie sypialnym, klasy przysługującej danej osobie, jeżeli podróż koleją trwa dłużej niż sześć godzin między 21 a 6 godziną, a zarazem podróż służbowa ma charakter nagły i zachodzi konieczność pełnienia nastepnego dnia czynności urzędowych. Nie dotyczy to Marszałka Polski, Prezesa Rady Ministrów, Ministrów i Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, którym w każdym wypadku podróży służbowej przysługuje prawo użycia całego przedziału sypialnego w wozie sypialnym. Zwrot kosztów przejazdu wozem sypialnym winien się odbywać na podstawie dołączenia do rachunku kosztów podróży oryginalnego kuponu, uprawniającego do zajęcia miejsca względnie przedziału w wozie sypialnym.

§ 11.

Zwraca się udowodnione koszty przewozu koleją lub statkiem osobistego bagażu podróżnego o wadze:

a) do 50 kg przy podróżach służbowych (komisjach), trwających co najmniej 6 dni;

b) do 100 kg przy podróżach służbowych, trwających dłużej niż 30 dni, oraz przy delegacjach (odkomenderowaniach).

O ile dla spełnienia czynności urzędowej konieczne jest zabrania ze sobą bagażu służbowego, jak aktów, narzędzi, instrumentów i t. p., zwraca się wszystkie koszty jego przewozu, przyczem w rachunku kosztów należy wyszczególnić zawartość bagażu służbowego, jego wagę oraz faktycznie poniesione wydatki.

§ 12.

Przy przejazdach kołowych zwraca się w miejscowościach, w których obowiązują zatwierdzone przez władzę taryfy najmu koni, lub samochodu, ceny podane w taryfie. W miejscowościach nie posiadających takich taryf, zwraca się cenę najmu koni lub samochodu na podstawie dołączonego przez rachunkozdawcę do rachunku własnoręcznego oświadczenia, podającego oprócz zapłaconej ceny także ilość kilometrów odbytej drogi kołowej z wymienieniem miejscowości początkowej i końcowej. W razie wątpliwości, czy zapłacona cena odpowiada miejscowym stosunkom, może władza zasięgnąć informacji odnośnego magistratu (urzędu gminnego) i zależnie od otrzymanej informacji odpowiednio zmniejszyć kwoty najmu koni względnie samochodu.

Wydatek na najem koni i samochodu zwraca się tylko wtedy, jeżeli niema możności przejazdu tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, omnibusami, autobusami, statkami i t. p.

Przy wspólnych podróżach kołowych wolno zaliczać jedną podwodę względnie samochód na 3 osoby. W razie równoczesnego przewozu większej ilości aktów, instrumentów, narzędzi, wolno

zaliczać jedną podwodę względnie samochód na 2 osoby względnie w wyjątkowych wypadkach na jedną osobę.

Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza osoba, posiadająca wyższą grupę uposażenia.

Jeżeli drogę odbyto pieszo lub własnemi środkami lokomocji, przyznaje się kwotę, odpowiadając taryfie najmu koni, w miejscowościach zaś, nie posiadających takiej taryfy, po 30 groszy za każdy kilometr, o ile oczywiście nie można było odbyć tej drogi tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, statkami, omnibusami i t. p.

Dla urzędników działu Ministerstwa Robót Publicznych sprawujących nadzór dróg, ktorzy w podróżach służbowych używają własnych samochodów ustali Minister Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu wysokość wynagrodzenia za używanie własnego samochodu.

Koszty jazdy samolotem zwraca się w pełnej wysokości tylko w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych ważnością i nagłością sprawy, poza tem zaś tylko do kwoty, odpowiadającej kosztom jazdy koleją.

§ 13.

Za czynności komisyjne w miejscowościach położonych bliżej niż 2 km od budynku, w którym mieści się urząd, nie należą się żadne koszty podróży służbowej z wyjątkiem ewentualnego zwrotu kosztów przewozu bagażu służbowego (§ 11).

§ 14.

Przy komisjach miejscowych w miastach, mających ponad 50.000 mieszkańców, zwraca się koszt przejazdu dorożką względnie samochodem w kwocie faktycznie wydanej i odpowiadającej miejscowym cenom, o ile odległość miejsca komisyjnego od gmachu urzędu względnie od mieszkania wynosi więcej jak 2 km. Jeżeli w danem mieście istnieje tańszy środek komunikacyjny, np. tramwaj, autobus i t. p. zwraca się koszt przejazdu tym środkiem komunikacyjnym.

U wojskowych i funkcjonarjuszów państwowych, pełniących służbę w administracji wojskowej, bierze się w tych wypadkach pod uwagę łączną ilość mieszkańców we wszystkich miejscowościach, wchodzących w skład danego garnizonu.

Na koszty dojazdu z miasta do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej przyznaje się za każdy dojazd względnie odjazd ryczałt w wysokości po:

Grupa uposażenia:	złotych
I do IV oraz D i C	2.00
V — IX oraz B i A	1.50
X —XVI	0.90

Ryczałt ten nie należy się szeregowym niezawodowym oraz w tych wypadkach, gdy dojazd odbywa się służbowym środkiem lokomocji.

Gdy podróż służbowa odbywa się do kilku miejscowości, przyznaje się ryczałt za dojazdy w każdej miejscowości.

O ile odległość od gmachu urzędu względnie od mieszkania do dworca kolejowego lub przystani, stacji autobusowej lub lotniczej, wynosi więcej niż dwa kilometry, dojazd można traktować według postanowień § 12.

§ 16.

W razie podróży służbowych w czasie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonych poza miejscem delegacji (odkomenderowania) uzupełnia się diety, pobierane z tytułu delegacji (odkomenderowania), o ile wypłacane są stosownie do § 4 niniejszego rozporządzenia w wymiarze zmniejszonym, do wysokości całej diety. Ponadto zwraca się koszty przejazdu według zasad ustalonych w niniejszem rozporządzeniu.

W razie odbywania podróży służbowych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji (odkomenderowania), za które w myśl § 4 niniejszego rozporządzenia należy się cała dieta, nie wlicza się do tego okresu czasu dni, przebytych w podróży służbowej.

Postanowienia, zawarte w poprzednich ustępach, nie mają zastosowania do podróży służbowych, które nie trwają dłużej niż sześć godzin.

§ 17.

Delegowanym (odkomenderowanym), przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano (odkomenderowano), przysługuje oprócz należności z § 2 pkt. III zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy i zpowrotem oraz diety w czasie tego przejazdu według zasad ustalonych dla podróży służbowych, o ile przejazd ten jest konieczny dla uregulowania spraw, wynikłych wskutek przeniesienia.

§ 18.

Do miejsca czynności komisyjnych należy zdążać bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość.

Rozpoczętej komisji nie wolno przerywać inaczej, jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo uzasadnione.

Wyjazdy z miejsca komisyjnego na noclegi dopuszczalne są tylko wówczas, jeżeli w danej miejscowości nie można znaleźć noclegu, a okoliczność tę stwierdzi właściwy dla danej miejscowości magistrat względnie zarząd gminy.

Przy przejazdach kołowych, odbywanych jednym ciągiem bez przerwy, należy odbyć co najmniej 40 km drogi w jednym dniu. Zresztą należy używać tylko takich środków komunikacyjnych, które nie powodując niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszemi kosztami dla Skarbu Państwa.

§ 19

W razie przeniesienia z urzędu lub w drodze konkursu do innej miejscowości przyznaje się na pokrycie wszystkich wydatków, połączonych z przesiedleniem, ryczałt w wysokości:

samotnemu — 60 % jednomiesięcznego, pobierającemu dodatek ekonomiczny — 60 % dwumiesięcznego uposażenia. Za podstawę obliczenia ryczałtów przyjmuje się uposażenie w wymiarze dla samotnego (t. j. bez dodatku ekonomicznego), a w szczególności uposażenie określone art. art. 3 i 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) względnie w art. art. 4, 10, 12 i 25 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107). Postanowienie powyższe dotyczy także wojskowych zawodowych, pełniących służbę w Korpusie Ochrony Pogranicza, z tą różnicą, że za przeniesienia w obrębie bataljonów Korpusu Ochrony Pogranicza przyznaje się wojskowemu, pobierającemu dodatek ekonomiczny, ryczałt w wysokości 25% dwumiesięcznego uposażenia, zaś samotnemu zamiast ryczałtu przyznaje się tylko prawo przewozu urządzenia domowego służbowemi środkami lokomocji.

Ponadto zwraca się koszty przewozu urządzenia domowego kolejowemi pociągami towarowemi, względnie statkami towarowemi, udowodnione oryginalnemi listami przewozowemi. W razie użycia do przewozu pociągów towarowo-pośpiesznych lub przyśpieszonych względnie takichże statków, zwraca się udowodniony koszt przewozu tylko do wysokości kosztów, jakieby wynikły przy użyciu normalnych towarowycb pociągów względnie statków.

Ryczałt powyższy wypłaca się przeniesionemu po jego zgłoszeniu się na nowem miejscu służbowem.

Przy przeniesieniu na prośbę nie przysługuje należytość określona niniejszem paragrafem, może jednak być przyznana w drodze wyjątku, w całości lub części według uznania właściwej władzy naczelnej.

§ 20.

Wszelkie rachunki diet i kosztów przejazdu z tytułu podróży służbowych, krótkotrwałych delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień winny być przedstawiane w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po odbyciu komisji, delegacji (odkomenderowania), względnie przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urządzenia domowego koleją lub statkiem (§ 19 ustęp drugi) — w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po dokonaniu przewozu urządzenia domowego do miejscowości przeniesienia.

Rachunki delegacyj (odkomenderowań), trwających dłużej niż 50 dni, należy przedstawiać za każdy miesiąc kalendarzowy zdołu w terminie 8 pierwszych dni następnego miesiąca kalendarzowego. W takim samym terminie mogą być za zezwoleniem władzy naczelnej przedstawiane rachunki powtarzających się w ciągu miesiąca komisyj, o ile w tych wypadkach nie zastosowano przewidzianych w § 22 ryczałtów.

Przekroczenie bez dostatecznego usprawiedliwienia wyżej określonych terminów pociąga za sobą utratę prawa do diet i zwrotu kosztów, a w następstwie obowiązek zwrócenia Skarbowi Państwa całej zaliczki przyznanej na zasadzie § 21.

Każdy rachunek kosztów podróży służbowej musi być opatrzony klauzulą władzy, zarządzającej podróż lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającej konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego.

Przeciw odmowie przyznania zarachowanych kwot może być wniesione w ciągu 14 dni liczonych od następnego dnia po doręczeniu decyzji przedstawienie do władzy II instancji, względnie do władzy naczelnej, która rozstrzyga ostatecznie. Przedstawienie nie ma miejsca, o ile władzą, która odmówiła likwidacji rachunku, była władza naczelna.

§ 21.

Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży należnych diet.

Postanowienie powyższe stosuje się również do należności z tytułu delegacji (odkomenderowania) i przeniesienia.

§ 22.

W wypadkach, w których podróże służbowe trwają przez dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, właściwa władza naczelna może przyznać za zgodą Ministra Skarbu zamiast kosztów przejazdu i diet ryczałt, który może być płatny z góry wraz z uposażeniem miesięcznem.

Przy przerwach w wyjazdach służbowych, trwających z jakichkolwiek powodów dłużej niż 14 dni, nie należy się ryczałt za cały czas przerwy od dnia jej powstania.

§ 23.

Jeżeli cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości należy stosować § 2 punkt II niniejszego rozporządzenia.

§ 24.

Należności za odkomenderowanie przysługują również wojskowym zawodowym oddziałów zwartych, odkomenderowanym poza stały garnizon, zaś należności za przeniesienie przysługują tymże wojskowym zawodowym oddziałów zwartych przy stałej zmianie dyzlokacji.

Podróży i marszów w oddziałach zwartych oraz podróży i marszów, za które osoby wojskowe otrzymują specjalne dodatki, nie uważa się za podróże służbowe w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

§ 25.

Oficerom Korpusu Kontrolerów i tymże oficerom mianowanym generałami, przyznaje się dodatek do diet w wysokości:

generałom 25%

pułkownikom 35%

podpułkownikom i majorom . . 45%

Dodatki te wypłaca się równocześnie z dietami.

§ 26.

Osoby, odbywające podróż służbową do Gdańska w charakterze kurjera dyplomatycznego otrzymują diety VIII grupy uposażenia.

§ 27.

Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia poza granicami Państwa normuje osobne rozporządzenie.

§ 28.

Do wyjaśnienia wątpliwości, powstałych przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia, powołane jest Ministerstwo Skarbu.

§ 29.

Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie także do podróży służbowych, delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień, odbywanych z kraju na obszar W. M. Gdańska i w obrębie tego obszaru z tą różnicą, że należności, wyrażone w złotych, przelicza się na guldeny gdańskie w stosunku 1 złoty równa się 1 guldenowi gdańskiemu oraz, że przez uposażenie, o którem mowa w § 19 rozumieć należy uposażenie krajowe, przeliczone na guldeny gdańskie w tym samym stosunku.

§ 30.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16. lipca 1924 r. i z dnia 28. stycznia 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 72, poz. 703 i Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 10, poz. 78).

2.

Dot. wścieklizna u bezdomnego psa.

Na podstawie § 321 rozporządzenia Ministra Rolnictwa o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19) zawiadamia się o urzędowem stwierdzeniu wścieklizny u psa bezdomnego na obszarze gminy Mysłowice.

Świętochłowice, dnia 19 sierpnia 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński.

3.

Obwieszczenie

o pomorze świń.

Na podstawie § 348 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Waliczka Ludwika w Cwiklicach powiatu Pszczyńskiego urzędowo stwierdzono pomór świń.

Świętochłowice, dnia 22. VIII. 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński.

4.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru świń.

Na podstawie § 369 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1926 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19. poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Kapicy Józefa I. Wiery Franciszka II. w Jankowicach powiatu pszczyńskiego urzędowo stwierdzono wygaśnięcie pomoru świń.

Świętochłowice, dnia 23. VIII· 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński

5.

Obwieszczenie

w sprawie urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w obwodzie Szarlej.

Lekarz weterynaryjny p. Piotr Skalski powrócił po jednorocznej służbie wojskowej i objął ponownie funkcje organu urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w obwodzie badania Szarlej.

Świętochłowice, dnia 24. sierpnia 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

6.

Obwieszczenie

dot. urządzenia rzeźni.

Właściciel Franciszek Famuła w Wielkich Hajdukach zamierza przy ulicy Leśnej nr. 15 w Wielkich Hajdukach wybudować i uruchomić rzeźnię.

Na podstawie §§ 16 i następnych ordynacji przemysłowej w brzmieniu obwieszczenia z dnia 26. lipca 1900 r. podaje się powyższy zamiar do wiadomości z nadmienieniem, że sprzeciwy, o ile nie są natury prywatno-prawnej, należy w ciągu 14 dni od dnia ukazania się niniejszego obwieszczenia w Gazecie Powiatowej wnieść do urzędu okręgowego w Wielkich Hajdukach i to piśmiennie w dwóch egzemplarzach lub ustnie do protokółu. Wniesione po upływie tego czasokresu sprzeciwy nie będą uwzględnione.

Rysunki i opisy rzeźni wyłożone są w czasie godzin służbowych w lokalu urzędowania urzędu okręgowego w Wielkich Hajdukach.

Świętochłowice, dnia 24. VIII. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

7.

Obwieszczenie.

w sprawie założenia osady w Łagiewnikach Śl.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że rolnik **Rak Józef,** zamieszkały w Łagiewnikach, ulica Sienkiewicza 28 zamierza zabudować teren położony pomiędzy ul. Kościelną a szosą Król. Hucką domkami parterowemi i stawił wniosek o potrzebne zezwolenie.

Plany wyżej wymienionego terenu wyłożono w tut. Urzędzie gminnym, pokój nr. 11 w czasie od 22-go sierpnia do 12-go września 1932 r. włącznie.

Sprzeciwy mogą strony zainteresowane wnosić w ciągu 3 tygodni najpóźniej do 12-go września 1932 r. włącznie do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Łagiewniki Śl., dnia 18-go sierpnia 1932 r.

Kom. Naczelnik Gminy.

(—) Rybarz.

KOMUNIKATY

8.

Wydział Powiatowy Świętochłowice.

Na posiedzeniu Komisarycznego Wydziału Powiatowego, które się odbyło dnia 18. VIII. 1932 r. zatwierdzono statut gminy Łagiewniki, Nowe Hajduki, Lipiny i Ruda w sprawie stosunków prawnych urzędników gminnych oraz uchwałę rady gminnej Nowy Bytom w sprawie podatku budynkowego na rok 1932/33, uchwałę rady gminnej Wielkie Hajduki w sprawie poboru podatku od placów budowlanych i od budynków na rok 1932/33, statut gminy Orzegów w sprawie ustalenia liczby członków zastępstwa gminnego i uchwałę rady gminnej Wielka Dąbrówka w sprawie zwolnienia gruntów od ciężarów hipotecznych. - W sprawie przyłączenia części gminy Stara Kuźnia, powiat pszczyński do gminy Halemba, powiat katowicki, odroczono termin merytorycznego załatwienia do chwili przedłożenia przez zainteresowanych odnośnego operatu katastralnego. - Firmie Kurt Müller w Szarleju udzielono zezwolenia na podwyższenie komina oraz Spółce Łowiecklej w Łagiewnikach na wydzierżawienie polowania w gminie Łagiewniki na okres trzechletni.

OGŁOSZENIA

9.

V. R. Sp. 34

W rejestrze spółdzielczym pod Nr. 34 przy spółdzielni: „Nowy Konsum" Neuer Konsum-Verein, spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Lipinach, wpisano dnia 13. sierpnia 1932. co następuje:

Uchwałą Walnego Zebrania z dnia 21. czerwca 1932. spółdzielnia została rozwiązana z tem, że likwidacja rozpocznie się z dniem 6. lipca 1932. Likwidatorami są: Roman Spuida w Lipinach ul. Król.-Hucka 10, Wiktor Babin w Lipinach ul. Matyldy 6, i Dr. Jan Urbańczyk w Katowicach ul. Różana 2.

Sąd Grodzki w Królewskiej Hucie.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.